

1894-12-22

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Vallø

Archive:

Mappe 30 nr. 19a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Vallo d. 22de Decbr 94.

Kjære Skovgaard,

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 30 Nr. 19A

Tidligere, da vor Brevveksling gik
livligere, klædte mine Fingre lidt
efter at skrive Dem et til Jule; jeg
savnede, at vi ikke da vexkede Hil-
sems og gode Ønsker. Nu, da Skri-
veriet ved min Forsømmelighed er
ved at døe her, faar jeg det Mad, jeg
for mangende, i hvilken Anledning jeg
har gravet Deres Brev af 13 Aug. fra
Vognen op, hvilket jeg aldrig fik besvæ-
ret, om jeg end mundtlig har sagt
Tak for det. Det har været foruroligt
at lose igjennem igjen, men det besvæ-
reke egner det sig ikke mere.

Det jeg nu helst vilde, mest at
sende Dem og Hustru og Børn gode
Ønsker for Jule, var at faa at vide,
hvordan De og Deres heder, hvad der
opfylder Dem, hvad De arbejder paa,

Skovgaard gav det Skovgaard?

hvad Efterret. De har fra Onsdag, regelmæssigt forbi dem, som forbi
der og Indgang, hvor skues er, og hvor de Andre, der bae fra Landet.
de har vent osv. osv. Men de j
ialf. forelbig ikke kan fae Lov
over, men j. noies med at for
tælle dem lidt her, i Haab om
at det vil bevæge dem til at gøre
Gjengæld.

Solen i Himmelen, med det nye
Lind og meget andet Gæst, har
det gæst vedbliven - Gud ske
Lov derfor, som for den meget meget
and, hvad De vel ikke tørte mig,
at j. skule sige, som understreger
for mig. Børnene ere ogsaa raske
og vedblive at vore, navnlig Toge,
hvor j.eppe tror De vilde kun
nu kjende sig. De gæst der
skole under en dybt Læseindes
Viledning, og Tiden glæde stille og

negelmæssigt forbi dem, som forbi
de Andre, der bae fra Landet.

Men ved Vintertid har j. mine
kære Dage. Haven tager ikke
get af mine kræfter, dem j. synes
j. kan arvende bedre ved at give
mig af med Kunsthistorie, som er
og bliver min Højskole, men
en uheldig, men sligge der
kan j. ikke. Alsin Kone og j. har
indrettet det saakaldte Sammen
med Doktorens, at vi en Aften have
Høje (allmand, Aften fra 7-10) sam,
en en Del Vinter og Besjæftelse
fra Skolen (undervisning og
langer borte fra), en 14-16-18. Ugen,
der, den en Gang hos os, den anden
hos Rodes. Aftensmad skal vore
besøgt, som en lille Forfriskning
vander bagfærd el. omvælt.

Og saa deler min Kone og j' Ar.
Gildet mellem os, saaledes, at
hun den ene Gang tager Høit, tiid,
til Shakespeare, en Tragedie el.
et Drama paa en Aften (tænk, at
hun kan det!), medens j' den
næste Gang tager om Kunst og vi,
ser alle til Eminent horende Høit,
leder frem, som j' vare kan skraabe
sammen her paa Stedet. Fra Kunst
akademiet's Bogsamt. har j' givet,
min min Pn Weilbach fraat Bøger
tilhans, og saa stundom j' iverigt,
saa j' har en Masse at give til
Børste. Mig er det en stor Tilfreds-
stillelse (om j' end naturl. har man-
ge Skulpter og Kunstværk), og j' tror, Folk
er glade med det. Hiidtil har j' haft
Rafael og Rembrandt. Det samler Mær-
kelig om noget Gode, lad saa vor

at det kunde være fort bedre frem,
det gjøres med Høflighed og en god
vi fornuft, og j. har vel nok lært
at sige, at min Kone er en sandt
dygtig Oploser.

Lidt ind i det nye år var det
min Tanke at tale om mit gamle,
Kjære Enne Lorens Frølich, i hvilken
Afsked. j. har taget Mod til mig
og spurgt ham, om han ikke vil
laane mig noget fra sin Hustru, som
j. ikke iforveien har, for at give
mig lidt Fisker i Linder overfor
Ennet, det vil strax spille sig i,
hvad j. siger.

Jeg er gjenrengsmand ikke tryk
ket i Linder under disse Forhold.
Men forresten vil j. heller ikke tryk
ke i dette År. Kun vil j. ganske
roligt og nøjternt sige, at Ud.

byttet efter Sommerens Slut gik
var tarvligt, saa tarvligt, at jeg
venter at gaa ned af Baret (det
under sidste Marts) med en Væde,
balance af mindst 100 Kr. Men
de jeg har den (hænde den oppe,
net fra gode Dage), og jeg har Lørdag
haabe paa bedre Lykke næste Aar,
og ~~at~~ jeg har den Væde at cøtte
Forsig efter Noring, og de der ikke
er net mange Olieudgifter, der er det,
der saa gælder det som jeg har end
Tag over Hovedet færdig Indtægt
(over Lørdag af de 100 Kr.) Hverde til
Kæbelovene og meget mere,
saa er der kun Grund til, som
de siger, at takke Gud hver Dag,
og det gjør jeg ogsaa efter fattig
Tone, selv naar Lørdag er tungt
og trykket.

Og saa maa jeg sige Dem, at dette,
at slide fra Morgen til Aften om
Sommeren, har jeg intet andet, naar
Folk paa den Tid vil lade være med
at forstyrre mig, og jeg maa have
Vistum for mig selv. Men forresten
har Vorherre altsig givet os den
Gave, at vi skulde gaa det efter vort
Hoved, vi bære ikke: ske vor Væde,
men ske den Væde, og det over
jeg mig ogsaa i at skamme paa
— under mange Finner og Mieser,
værlig.

Forresten fik vi de ogsaa om
den vor Væde, saa dog vort Færdig
opfyldt, at Hoff mætte blive
alene i Væden. Det var en Lørdag
dag for os den Dag, naar blev ind,
det. Hele Sammen tog i den
Anden. til Hjem og overvære

den deilige Gudstjeneste, og vi
var meget glade og taknemmelige
— hvad der er meget idelt og ue-
gennyttigt for vordede, da vi saa
sjældent kommer til Byen.

Ja, kjære Skovgaard, det var
en lang Snak ~~og~~ ^{om} mig og mit, men
den er snart færdig, og nu kan De
jo hævne Dem ved at gjøre Gjengjæld.
Giv De vilde.

Og saa kom meget venlige
Hilsener til Dem og Deres Hustru
og de af Børnene, som maaske
huske os: Peter og Johan Thomas
— fra min Hustru og mig, her,
sagt af vort Puske om en
gladelig Jule for Dem og alle
Deres.

Altis Deres hengivne

Otto Mourier.

Glem ikke at fortælle mig lidt om
Deres Kunst.